Ao. 1855. Zaturdag,

No. 36. 24 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1855.

Maart 21. Van de slavin *Lolo*, geboren in 1835, dochter van *Jansij*, en haar kind *Pauline-Marie*, geboren in 1854, toebehoorende aan N. en E. Herbert.

» » Van de slavin *Babet*, geboren in 1806, dochter van *Anerentie*, toebehoorende aan Plant. *Halle in Saxen*, divisie *Boven Cottica en Pericà*.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1855.

Maart 23. Van de slavin *Sanna*, geboren in 1834, dochter van *Betty*, en van het slavenkind *August*, geboren in 1848, zoon van *Jetta*, toehoorende aan Mr. J. C. Palthe Wesenhagen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Eerste afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 22 Maart 1855.

Van wege Zijne Exc. den Heer Gouverneur dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven, als:

1o. Aan den slaaf *Alexander*, geboren in 1831, zoon van *Tina*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan den boedel A. F. Black;

2o. Aan den slaaf *Quamie*, geboren in 1812, zoon van *Merie*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan Joseph Wijngaard;

3o. Aan de slavin *Nanette*, geboren in 1783, dochter van *Aquasie*, en hare kinderen: *Esther*, geboren in 1818, en *Christiaan*, geboren in 1822, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan P. D. d'Anavia en gestaan onder het toezigt van S. C. Nassij, als curator ad hoc.

4o. Aan den slaaf *Lodewijk*, (wiens ouderdom en moedersnaam onbekend is), toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. W. Philips;

5o. Aan de slavin *Josephina*, geboren in 1832, dochter van *J. M. van Huisduinen*, toebehoord hebbende aan Johanna Maria van Huisduinen (nu boedel);

en 6o. Aan het slavenkind *Adolf Gerhard*, geboren in 1854, zoon van *Carolina*, toebehoord hebbende aan C. J. Grunberg;

En dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren, van:

1o. *Hendrik Emanuel Alexander Bleeck.*

2o. *Quamie Wijngaard.*

3o. *Nanette d'Anavia.*
Esther d'Anavia.
Christiaan d'Anavia.

4o. *Johannes Lodewijk Spiliph.*

5o. *Jacoba Josephina Wilhelmina Hagedoorn van Huisduinen.* en

6o. *Adolph Gerhard Runberg.*

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 23 Maart 1855.

(4249) Alzoo Mr. Barnet Lyon, — in qualiteit als speciale gemagtigde van

1o. Alexander Mac Donald, in qualiteit van executeur testamentair in den boedel James Gordon en Voogd over deszelfs minderjarige erfgenamen Elisabeth Teeder Gordon en Robert Teeder Gordon;

2o. Jeane Teeder Gordon, echtgenoot van John Mac Intosh;

3o. John Teeder Gordon en

4o. Helen Teeder Gordon, echtgenoot van H. A. Monsanto-fils;

allen testamentaire erfgenamen van wijlen James Gordon, — zich tot het Gouvernement heeft gewend, met verzoek om de slaven *Adam*, geboren in 1806, moedersnaam onbekend; *Nero*, geboren in 1810, moedersnaam onbekend, *Venus*, geboren in 1812, moedersnaam onbekend, *Dido* geboren in 1808, moedersnaam onbekend en hare dochter *Eve*, geboren in 1836, met drie kinderen: *John*, geboren in 1842, *Robert*, geboren in 1843 en *Roze*, geboren in 1851, van den naam van plantagie *Rhynie*, gelegen in het district *Nickerie*, af- op dien van den privé boedel James Gordon te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 23 Maart 1855.

(4248). Ten verzoeke van den Heer Jacobus Henricus van Herwaarden, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 23 Maart 1855.

(4251) Ten verzoeke van den Heer François Philemon Bouguenon, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

Op den 20 Maart ll. de slaaf *Abraham*, aankomende Js. Fernandes Jr.

Terwijl sedert 1o. Februarij ll. nog als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slavin *Adriana*, aankomende J. P. A. van Heuren.

2o. De slavin *Anna*, aankomende A. G. Rehme.

3o. De slaaf *Baron*, aankomende Koegestellen.

4o. De slaven *Henriette*, en *Louise*, aankomende A. B. de Vries.

5o. De slaaf *Abuis*, aankomende de minderjarige kinderen van Jacot des Combes en

6o. De slaaf *Abuis*, aankomende den boedel J. C. Putscher

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan

de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 23 Maart 1855.

De Procureur Generaal,

J. Æ. LISMAN.

HEDEN MORGEN te 9 ure, opening der inschrijvings-billetten voor de **14** BALEN LANGEDRAADS SCHOON **KATOEN**, van de Pl. *Vaderszorg en Carelsdeel*, te bezigtigen in het Waaggebouw. (4253)

Paramaribo, *den 23 Maart* 1855.

Aan een artikel, ten doel hebbende eene wederlegging van het vermeend voordeel om *Koffijbladeren* in massa uit de O. I. naar Nederland te verzenden, ontleenen wij de volgende, zeer belangrijke opmerkingen, omtrent *de behandeling van den koffijboom*:

»De koffijboom of heester groeit met eenen regten stam of tronk, waaruit op bepaalde afstanden van af den voet, tot aan den top, de takken horizontaal, aan elkander tegenovergesteld, ontspruiten. Deze takken loopen regtuit, en hebben op bepaalde afstanden knoopen, waarop de bladeren, aan elkander tegenovergesteld, geplaatst zijn. Uit de door tak en bladen gevormde oksels, komen de bloemen in menigte, naast elkander geplaatst, voort, die meest alle zich tot vrucht zetten. Deze vorming van den heester moet dus tot de gevolgtrekking leiden dat het behoud der bladen een onmisbaar vereischte is voor de vruchtzetting, en dit is inderdaad bij de koffij het geval. De bladen dienen tot steun en bescherming van bloesem en vrucht, even als zij in het geheel wel onmisbaar zullen zijn voor de voeding en wasdom der plant, bij de in de Botanie bekende regels, dat de bladeren van eene plant als het ware de ademhalings-werktuigen zijn, en de kanalen daarstellen voor de opslurping van- en de voeding met de deelen, die zij uit de lucht noodig hebben, evenzeer als tot uitwaseming van die gasdeelen welke, door de opslurping uit den grond, in de plant overtollig zijn.

»Is het dus reeds op gronden der wetenschap afteleiden, dat het berooven der plant van derzelver bladeren, ten koste van de plant en niet minder van de vruchtzetting zoude zijn, — de ondervinding stelt de overtuiging ten deze daar, — vooral ten aanzien van den koffijheester. Bij de aanplantingen hiervan wordt zooveel mogelijk gezorgd, dat door keuze van eenen goeden grond, of door bemesting, goede bladrijke planten worden verkregen. De ongeschiktheid van den grond, te weinig zorg bij den aanplant, doen zich dadelijk kennen aan de min talrijke en geelachtige bladen, en moge al de plant opschieten en takken uitwerpen, — met verkrijging van vruchten behoeft de planter zich alsdan niet te vleijen. Op zichzelven is de koffijheester bij dit alles teeder van aard en hij verdraagt geene beleediging. Eene besnoeijing is op hem niet toetepassen, en zelfs eene topping der planten, die soms te weelderig hoog opschieten, — welke maatregel op Java wel eens is beproefd, — is met nadeel verbonden, omdat die wonding den heester uitput; terwijl bij het werk der plukking van de vruchten, dan ook behoorlijk zorg gedragen moet worden, dat de takken niet beschadigd en van de bladen beroofd worden.

»Het gebrek aan zorgen voor den heester, vooral bij de inzameling der koffij, is oorzaak geweest dat de cultuur op Sumatra vroeger en totdat het Gouvernement zich die cultuur had aangetrokken, achterlijk is gebleven, niet alleen voor de hoeveelheid maar ook voor de hoedanigheid van het product. Daar bestond de gewoonte om, bij de inzameling der vrucht, niet de bessen te plukken, maar om gemakshalve de vruchten met ééne greep der hand van de takken aftestroopen, — waardoor ook schier al de bladeren werden afgescheurd. Het nadeelig gevolg hiervan bleef dan ook niet uit, en openbaarde zich in kwijning der heesters en vermindering van de vruchtzetting bij de koffijaanplanting op Sumatra."

Fransch Guyana.

Uit aanmerking van de moeijelijkheden, welke de landbouwers en ingezetenen van Cayenne ondervinden, om zich de zaden en planten, tot ontwikkeling en verbetering hunner culturen benoodigd, te verschaffen, en om tevens de administratie van de straf etablissementen te gemoet te komen in de middelen, om de gedeporteerden dienstig te maken aan de ontwikkeling des landbouws, en daardoor ook hunne eigene voeding, zonder bezwaar der schatkist, te verbeteren, en eindelijk, om alle landbouwkundigen arbeid op die etablissementen te brengen onder het toezigt van een bepaald persoon, ervaren in de onderscheidene soorten van cultuur in Cayenne en geschikt om de arbeiders in alles voor te lichten, te raden en te leiden, — heeft de Gouverneur van Fransch Guyana, bij besluit van 24 Februarij ll., een *Agent-Generaal* van landbouw en kolonisatie benoemd, belast om op de boomkweekerij Baduel te Cayenne, alle vereischte soorten van zaden en planten aan te kweeken en te onderhouden.

Alle drie maanden, zal door dien ambtenaar aan den Gouverneur ingediend worden een rapport over den toestand der kulturen op de verscheidene straf-etablissementen, waarin de wijzigingen, die hij noodig mogt oordeelen, tevens zullen worden vermeld.

Hij zal, zoo dikwerf hij het noodig acht, de onderscheidene straf-etablissementen bezoeken, de soort en wijze van kultuur nagaan, en zoo noodig schriftelijke instructien aan de opzigters aldaar achterlaten. De benoodigde zaden en planten zullen, op zijne aanvraag, van wege het koloniaal bestuur worden aangekocht.

— De maire van Cayenne heeft, als maatregel van veiligheid, orde en goede Politie, bepaalde uren vastgesteld, op welke de kroegen zullen geopend en gesloten worden, met waarschuwing aan alle kroeghouders om, voor blijkbaar beschonken personen, niet te tappen, op pœne van overeenkomstig art. 479 en 480 van het *koloniaal straf-wetboek* te worden vervolgd. — De commissaris van politie, met de uitvoering dier bepaling belast, heeft bovengemelde waarschuwing in alle kroegen doen aanplakken.

Frankrijk.

Het onderstaande uittreksel uit een brief, den 18den Januarij geschreven door een Fransch soldaat, die den veldtogt in de Krim mede maakt, wordt door de dagbladen medegedeeld:

»...... Wat zal ik u zeggen? Onze toestand is nog altoos dezelfde; wij blijven met het geweer in den arm den vijand afwachten, die zijne aanvallen verdubbelt. Het schijnt dat onze werkeloosheid hem nog stouter maakt. Wij hebben kanonnen die niet verder dan een pistoolschot van de stukken der Russen zijn verwijderd; de opening van het vuur zal verschrikkelijk zijn.

»In afwachting hebben onze wakkere scherpschutters, zich zonder overdrijving, op slechts eenige stappen van de Russische stukken geplaatst; maar zij hebben niets te vreesen van de kogels, die hun over het hoofd vliegen.

»Van de koude lijden wij ontzaggelijk veel. Wij hebben 80 centimeters sneeuw, en ik verzeken u dat het des nachts in de loopgraven alleronaangenaamst is. Nogtans hebben wij sinds den 13n. schoone dagen gehad; zonneschijn en eenen droogen noordenwind.

»De ziekten zijn talrijk. Bijna allen zijn veroorzaakt door de vermoeijenissen. Daarom ook zijn zij niet gevaarlijk. Denk eens na, dat wij elken dag, dank aan de verbazende ontwikkeling onzer loopgraven, elf batailjons noodig hebben om ze te verdedigen, zoo dat wij er alle weken twee a drie keeren in moeten terugkeeren.

»En dan, als wij van de loopgraven weerkomen, hebben wij andere *corvées*, onder anderen wil ik er u een noemen. Natuurlijk moeten wij hout hebben. Welnu: dit moeten wij twee a drie uren ver gaan zoeken, langs ongebaande en met sneeuw bedekte wegen; zes of acht uren zoekens zijn naauwelijks voldoende om een armvol hout bijeen te garen, dat het keukenvuur op één dag verteert.

»Dit is in der daad het pijnlijkste, het moeijelijkste werk van geheel den veldtogt. In geen land der wereld schiet het patientiekruid beter wortel, tiert het bloempje der hoop weliger dan in de Krim. Van het begin des veldtogts wachten wij reeds op steenkolen, sinds maanden hoopen wij reeds op brandhout. En nog wachten en nog hoopen wij steeds. Hetzelfde geduld moeten wij met de barakken hebben.

»De nieuw aangekomenen zijn nog meer te beklagen dan wij. Dezer dagen heeft men niet minder dan 2000 man naar Konstantinopel ingescheept. Meest allen hadden handen en voeten bevroren.

»De paarden zijn allen op verminderd rantsoen gesteld.

»*Wanneer zullen wij oprukken?* is de algemeene kreet van het leger."

— De *Moniteur* bevat een schrijven uit Alexandrie dd. 25 Jan., volgens hetwelk Khalif-bey, zoon van Cherif pacha, een der aanzienlijkste personen van Egypte, zich gereed maakte om naar Parijs te vertrekken, waarheen hij door den onder-koning gezonden is. Hij brengt verschillende monsters van Egyptische voortbrengselen mede, die bestemd zijn voor de algemeene tentoonstelling.

Hetzelfde blad deelt almede eene correspondentie uit Caïro, dd. 17 Januarij mede, waarin gezegd wordt, dat het 10de regiment Britsche huzaren, dat uit Indie komt en zich naar het oorlogstooneel begeeft, den 18den Februarij te Seuz verwacht wordt. Dit regiment, sterk 650 man en even zoo vele paarden, zal gedurende zijn verblijf in Egypte door die regering kosteloos gehuisvest en onderhouden worden.

Sardinisch Traktaat met de Westersche Mogendheden.

De redevoering, door den graaf de Cavour in de Sardinische kamer van afgevaardigden uitgesproken, bij gelegenheid van de discussien over het tractaat met de Westersche mogendheden, verdient allezins opmerking. Ik beschouw het als mijn pligt, zeide hij, de verschillende tot de regering gerigte vragen te beantwoorden. Ik zal trachten aan alle bedenkingen te gemoet te komen. Ik zal beginnen met een geschiedkundig overzigt der onderhandelingen. Het tractaat van 10 April werd eenige dagen nadat het gesloten was, aan de regering van den koning medegedeeld. De regering uitte alstoen hare levendige sympathie voor de zaak der Westersche mogendheden. Verscheidene maanden gingen na deze mededeeling voorbij; er werd veel gesproken van onze toetreding tot die alliantie; doch niets officieels of zelfs officieus.

Eerst op het einde van November werd de Engelsche gezant te Turin gelast onze regering omtrent hare voornemens te interpelleren. Die brieven zijn onderweg in het ongereede geraakt, althans zij kwamen eerst den 10 of 12den December te Turin aan. Tegelijkertijd kwamen er de officieele depe-

ches van Frankrijk en Engeland, die de uitnoodiging bevatten om ons bij die alliantie te voegen. Wij antwoordden, dat wij genegen waren te onderhandelen over de toetreding tot het tractaat van 10 April. Er werden dien tengevolge onderhandelingen aangeknoopt. Ik heb reeds vroeger de redenen ontwikkeld waarom generaal Dabormida het ministerie heeft verlaten. Graaf Revel heeft beweerd, dat men ons om zoo te zeggen gedwongen had. Iets dergelijks is gedurende de onderhandelingen nimmer geschied; nimmer hebben de gezanten der twee mogendheden eene taal gevoerd, die zulk eene veronderstelling zoude kunnen billijken.

Men heeft verder beweerd, dat onze staatkunde sedert 1851 ons vervreemd had van de Westersche mogendheden; daarin vergist men zich. Ik zal een brief aanhalen van lord Clarendon aan den Engelschen gezant te Turin, den heer Hudson. Die brief is gedagteekend van 31 Januarij. Lord Clarendon zegt, dat het hem zeer verheugt, dat zijne laatste politieke daad de teekening van het tractaat met Sardinie is en hij belast den heer Hudson aan graaf de Cavour de verzekering te geven, dat het tractaat met Sardinie in Engeland zeer populair is en dat Engeland den moed en de vastheid bewondert de, die het Sardinische gouvernement aan den dag legt om een stelsel van rationnele vrijheid te verzekeren.

Ik weet niet of deze bijzonderheden de nieuwsgierigheid van den graaf Della Margherita hebben bevredigd, doch ik heb er niets bij te voegen.

De regering heeft zich zelve eerst afgevraagd of ons land belang had bij den tegenwoordigen oorlog. Wij hebben deze vraag in een toestemmenden zin beantwoord. Inderdaad, indien Rusland zegeviert, dan is het gedaan met de vrijheid van de Middellandsche Zee, met de vrijheden van Europa. Alzoo zeg ik dat Sardinie veel te vreezen heeft van zulk eene eventualiteit. Men zal mij zeggen dat het overwigt van Rusland in de Middellandsche zee onverschillig is voor Sardinie, voor Italie. Maar ik hoop dat er niemand in deze kamer is, die deze stelling zoude kunnen volhouden; wij kunnen in deze kwestie niet onverschillig blijven.

Rusland heeft sedert lange jaren het beginsel van vrijheid bestreden; het is de geduchtste steun van het despotisme geweest. Zoo Duitschland er niet in geslaagd is zijne vrijheden te organiseren, dan is dit de schuld van Rusland. En dit stelsel is de fout niet van de laatste Russische keizers, het ligt in den aard der zaken. Keizer Alexander deed veel voor de vrijheid in Frankrijk; in zijn vaderland teruggekeerd was hij gedwongen in Rusland de beginselen te bestrijden, die hij in den vreemde had ondersteund. En is keizer Nikolaas zelf geen edelmoedig en dapper vorst! Evenwel werd hij er toe gebragt tegen Europa te kampen; hij zond geen woord van rouwbeklag aan koning Karel Albert, wiens gast hij was geweest; hij wilde zelfs onzen grootmoedigen koning Victor Emmanuel niet erkennen, en weet gij waarom? Omdat deze vorsten in zijne oogen een beginsel van vrijheid vertegenwoordigen. Wanneer Rusland dus zegeviert, wat zal dan worden van onze liberale instellingen, van onze nationaliteit? Wij hebben dus blijkbaar belang om deel te nemen aan den oorlog tegen Rusland.

Er bestond alleen eene keuze tusschen de toetreding tot het tractaat van April en eene neutraliteit. De laatste partij kwam ons ongerijmd voor. Om neutraal te kunnen blijven is het een vereischte dat de neutraliteit van dien staat niet gevaarlijk is voor de eene of andere oorlogvoerende partij. Dit is het geval met Amerika, Holland, Belgie, Portugal. Doch wij konden niet neutraal blijven zonder de operatien der Westersche mogendheden te belemmeren en dus nuttig aan Rusland te zijn.

De bestrijders der regering hebben zelven gezegd dat wij de voorkeur moesten geven aan eene gewapende neutraliteit. Maar ik zeg dat die gewapende neutraliteit dienstig voor Rusland zoude zijn en dat zoude de Westersche mogendheden tegen ons innemen. De republiek van Venetie had natuurlijk het regt op het einde der laatste eeuw om neutraal te blijven; zij eindigde met de beide partijen tegen zich te krijgen en zij boette hare dwaling met het tractaat van Campo Formio.

De neutraliteit toch zoude ons de sympathie van de liberale partij in Europa doen verliezen. In Engeland, Frankrijk en Duitschland heeft die partij zich eenstemmig tegen Rusland verklaard. Ik zal ter staving hiervan de gedenkwaardige discussien van het Pruissische parlement aanhalen. De staatslieden van Pruissen hebben gezegd, dat het gedrag van Oostenrijk jegens Rusland de sympathie van het geheele liberalisme in Duitschland had opgewekt. En is de laatste leening in Frankrijk geen schitterend bewijs van de ondersteuning die de Fransche natie aan hare regering verleent? In Engeland is de opinie eenstemmig ten gunste van den oorlog. Ik stel er prijs op de vriend en de leerling van Cobden te zijn; doch die uitzondering is een bewijs ten voordeele van den regel. De heer Cobden kon zijne denkwijze op de meeting van Leeds geen ingang doen vinden. Onlangs had het kiesdistrict Marylebone, dat radikaal is, te kiezen tusschen een radikaal kandidaat en lord Ebrington, die ik de eer heb mijn vriend te kunnen noemen; lord Ebrington werd gekozen, omdat hij een warm voorstander van den oorlog is.

Door dus te weigeren deel te nemen aan den oorlog, zouden wij de achting en sympathie van de liberale partij in Europa hebben verloren; en dat zoude, naar mijne meening, een groot ongeluk geweest zijn, want Piemont heeft zijne staatkundige positie aan den steun van de algemeene opinie in Europa te danken. Iedereen doet thans een beroep op die opinie, zelfs de keizer van Rusland, zelfs de Paus.

Ik geloof alsnu de volstrekte noodzakelijkheid van het traktaat van alliantie te hebben aangetoond. Beschouwen wij thans de gevolgen. Zekerlijk is de finantieele kwestie zeer ernstig, dit ontveins ik mij zelven niet. Doch men moet zich aan den anderen kant ook niet laten ontmoedigen. In plaats van ontmoedigd te worden, heb ik veel vertrouwen in de toekomst. Een der leden van deze kamer heeft in eene vorige zitting gevraagd, waarom wij geen subsidie verlangd hebben. Ik verklaar, dat wij nooit eenig subsidie hebben gevraagd; wij zijn zelfs verder gegaan, wij hebben gezegd dat wij geen subsidie zouden aannemen. Eertijds, zegt men, nam ons land subsidien van Engeland aan; mijne heeren, de tijden zijn veranderd; er kan geene vergelijking gemaakt worden tusschen den oorlog van de vorige eeuw en den tegenwoordigen krijg. De tegenwoordige oorlog is bovenal staatkundig; namen wij subsidien aan, dan zoude men onze bedoelingen kunnen miskennen, onze waardigheid zoude geleden hebben en de oorlog impopulair wezen in den lande en vooral bij het leger. Ons leger zoude met reg weigeren een leger van huurlingen te worden.

Men zegt dat de handel zal lijden, ten gevolge van de oorlogsverklaring aan Rusland. Dit is eene overdrijving.

Door den uitvoer van graan te verbieden, heeft Rusland onzen handel schade berokkend. De Westersche mogendheden hebben daarentegen van hare zijde de Russische havens in de Zwarte Zee en de zee van Azoff in staat van blokkade gesteld. Welk nadeel te meer kan onze deelname aan den oorlog dus nog aan onzen handel toebrengen? De oorlog brengt volstrekt geene verandering in den stand der zaken. Keizer Nikolaas zoude een bevel tot confiscatie kunnen uitvaardigen, doch tegen dat gevaar spreken de verklaringen van den Czaar zelf en de belangen van Rusland, dat veel van represaille maatregelen te vreezen zouden hebben. De gevaren van economischen aard, die men vreest, zijn ook niet veel. Men spreekt van den afkeer van Genua voor den oorlog; doch hoe komt het dan dat de Genuesche scheepsgezagvoerders en kooplieden hunne schepen verhuurd hebben aan de Westersche mogendheden?

Men heeft het weinig succes opgeworpen dat de expeditie naar de Krim tot nu toe gehad heeft. Ik antwoord dat, tengevolge van de nederlaag der Russen aan den Donau, men de zwakheid van Rusland heeft overdreven en de expeditie werd niet met toereikende middelen ondernomen. Wat de rampen van het Engelsche leger aangaat, deze bewijzen niets; in alle oorlogen is Engeland aldus begonnen; doch het is steeds verdubbeld in geestdrift en krachtdadigheid.

De geschiedenis van de oorlogen der Fransche omwenteling is daar om te bewijzen hetgeen ik aantoon. In Indie is steeds hetzelfde gebeurd; de expeditie naar Kaboel was rampspoedig. Toen zeide men dat de Engelsche heerschappij in Indie zoude ophouden. Een jaar later was het tegen overgestelde gebeurd, zoo zal het ook gaan in de Krim. Heeft het Engelsche leger geleden, dan is dit de schuld van de organisatie en het bestuur er van; het klimaat heeft er niet veel toe bijgebragt en het bewijs er van is, dat het Fransche leger oneindig minder geleden heeft.

De som van 25 mill. per jaar, volgens de berekening van het ministerie van oorlog, is voldoende om in het onderhoud der troepen te voorzien. Dat is 1800 francs per man. Wanneer er geene onverwachte rampen voorkomen, schijnt die som mij voldoende toe.

Eindelijk kom ik tot het staatkundig gedeelte. Men heeft gezegd dat dit tractaat de grootste ongelukken moet te weeg brengen. De heer Brofferio zeide dat dit tractaat door den heer de Revel en niet door mij had moeten geteekend worden. Ik vind dat er tegenspraak zoude geweest zijn van de zijde van den graaf de Revel, want het tractaat is hevig aangevallen door de dagbladen van de uiterste regterzijde. Hebben de staatkundige vrienden van den heer de Revel zich niet in de afdeelingen dezer kamer tegen het tractaat verklaard? Maar is dit tractaat in tegenspraak met de beginselen van het tegenwoordige kabinet? Hebben wij dan niet meer dan eens in de journalistiek en in de kamer onze sympathie voor Frankrijk en Engeland geuit? Waar ligt dan de tegenspraak met onze beginselen, wanneer wij de alliantie hebben geteekend met Frankrijk en Engeland, die de steunpilaren der beschaving zijn?

Men zegt ons: Maar Oostenrijk is aan de zijde van Frankrijk en Engeland geschaard. En zoude dat eene goede reden zijn om ons van de alliantie te verwijderen? Zoo onze banier zich aan de zijde van Oostenrijks vanen moet vertoonen, dan zal ik zeggen: Wij zijn het niet, die ons aan de zijde van Oostenrijk begeven hebben: 't is Oostenrijk, die zich aan onze zijde schaarde, om de beschaving tegen haren grootsten vijand te verdedigen.

Het traktaat teekenende, hebben wij gemeend de vertegenwoordigende regering eene dienst te doen; wij hebben Piemont aan het gemeen overleg van Europa doen deel nemen; wij hebben de grondslagen van ons constitutionneel gebouw hechter gemaakt en het bestaan van die driekleurvaan verzekerd, die uit de aanvallen der reactie zoowel als uit die der revolutie gezegevierend zal te voorschijn treden.

Men heeft gezegd dat de uitstekendste leden van het Italiaansche liberalisme het tractaat afkeuren. Dit is geheel en al onjuist. Ik geloof zonder aarzelen te kunnen bevestigen dat het tractaat, dat wij geteekend hebben, nuttig is voor geheel Italie. De ondervinding van het verledene heeft aangetoond, dat de zamenzweringen en de omwentelingen veel kwaads aan Italie berokkend hebben. Die zamenzweringen hebben het krediet van Italie benadeeld; het zoude onmogelijk zijn dit te ontkennen. Men moet dus aan Europa bewijzen dat Italie genoeg gezond verstand bezit om vrij te zijn en dat Italie weet te strijden. Gij hebt aan Italie, ten aanzien van Europa de eerste dienst bewezen; het is aan u en aan ons vaderland, om aan Italie de tweede te bewijzen. En ik ben overtuigd dat de laauweren onzer soldaten in de Krim, tot welzijn van Italie zullen uitrigten, wat zamenzweringen niet hebben kunnen tot stand brengen.

Ik hoop niet mijne bestijders tot mijn gevoelen te hebben overgehaald, maar ik hoop iedereen overtuigd te hebben, dat wij dit tractaat teekenende, gehandeld hebben met onafhankelijkheid en uit verknochtheid aan ons vaderland en onze vrijheden.

Burgerlijke Stand.

Van den 16den tot den 22sten Maart 1853, zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 15den Jacques Rudelson, 52 jaren. — Den 18den, Juriaan Jacob Schmidtmer 28 jaren. — Idem, Louisa van Vollmer, 55 jaren. — Den 19n., Louis Johannes Kaersenhout, 42 jaren. — Den 20n., Magdalena Geurig, 70 jaren. — Den 21sten, Ernst Frederik Johanus, . . jaren. — Idem, Anna Catharina Doby, 55 jaren. — Den 22sten, R. Reinders 21 jaren, matroos 3de kl. aan boord van Z. M. Brik Courier.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 21sten dezer, de Nd. Am. brik *J. P. Elliot*, kapt. J. Grant, van Boston.

Vertrokken.

Den 22n., Z. M. Transportschip *Prins Willem Frederik Hendrik*, komm. de Ruiter de Wildt, via Curaçao naar Nederland.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Plata, kapt. Henning, adres bij F. P. Bouguenon. Sluit *Ultimo* dezer.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Anna, kapt. Schill, adres bij M. D. Huidekoper.

Louisa Christina, kapt. L. C. Peters, adres bij H. Degenhard.

Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Wijnanda Lucretia, kapt. de Jong, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. MULLER Az.**